

EDIȚIE SPECIALĂ

Ziua înălțării Eroilor la Cer

Categorie: Editorial Publicat: Joi, 28 Mai 2020 07:00 Scris de Emilian Mirea Accesări: 273

A devenit o tradiție, pe *fundamentul* Decretului-Lege nr. 1693/ 4 mai 1920, ca, **în fiecare an, cu prilejul zilei Înălțării Domnului, să fie sărbătorită și Ziua Eroilor care au murit în timp ce serveau în forțele armate**, iar România a devenit prima țară care îi comemorează, în aceeași zi, atât pe eroii români, cât și pe cei străini.

Ziua de 4 mai, pentru sărbătorirea eroilor, a fost stabilită ca urmare a Tratatul de la Versailles, unde țările beligerante s-au obligat la întreținerea mormintelor ostașilor îngropați pe teritoriile statelor respective, precum și a monumentelor comemorative de război dedicate acestora.

„Eroi au fost, eroi sunt încă,/ Și-or fi în neamul românesc...” – sunt versurile unui cunoscut cântec patriotic (spre patriotard), difuzat până la suprasaturație în timpul regimului comunist. Însă, **trebuie să ne gândim că mulți dintre cei căzuți pe front nu s-au dus la război cu intenția de a deveni eroi: se aflau sub ordine militare, vremurile erau sumbre și le cereau sacrificiul, dar, în sinea lui, fiecare spera să se întoarcă acasă, într-o zi, la ai lui și să-și continue viața obișnuită, lăsând în urmă haloul întunecat al morții, prin care a trecut.**

Dar eroi nu sunt numai cei ce au fost răpuși pe front, ci și cei care și-au pierdut viața în situații similare, într-un mod indirect, poate, pentru binele urmașilor lor. **Controversata Revoluție din decembrie 1989, de pildă, a îmbogățit, în mod nefericit, zestrea de eroi a României** și nici după treizeci de ani de la evenimente, criminalii nu au fost pedepsiți, poate că, unii dintre ei, nici nu mai sunt în viață.

A fi erou înseamnă a te sacrifica, voit sau nevoit, pentru binele semenilor și urmașilor tăi, dar atâta altruism este greu de găsit în ziua de azi și nimeni nu-ți dă dreptul să ceri cuiva să se sacrifice pentru tine. **Este greu de înțeles ce declick-uri succesive, de bun samaritean, trebuie să traverseze ființa unui om pentru a ajunge, la un moment dat, la acceptarea sacrificiului.** Poate că ține de întâmplare, sau poate că de incredibila forță interioară pe care o poate avea un om ca să își conducă destinul pe cărarea aleasă de el. De cele mai multe ori, singulară și traversată de povârnișuri și gropi.